

D IKKE FERDIG SNAKKA

Anine Kierulf tror ikke det er stor fare for at offentligheten blir mer vrøvlete enn den er i dag.

Lovens vrange arm

- Gratulerer med Forskningsrådets formidlingspris og Akademikerprisen! Hvilke priser gjenstår nå?

- He-he. Oljeprisen?

- Denne uka skrev du en kronikk om at universitetene må gjøre det vanskeligere for «offentlighetsvegrende småkonger å forpurre allmenn fagdebatt», hvilke småkonger tenker du på da?

- Alle som av ulike grunner, på ulike institutter og med mer eller mindre subtile hersketeknikker gjør utøvelsen av denne arbeidsoppgaven vanskelig for formidlingsglade forskere.

- Kom igjen, si noen navn på folk som forpurrer debatten!

- Nei. Det får holde at de selv vet hvem de er. Men de kan godt tenke over at det gjør ganske mange andre også.

- Hvem skulle du ønske mente mer i Norge? Hvem savner du i den offentlige samtalen?

- Jeg savner flere ulike informerte stemmer, som opplyser om argumenter og motargumenter. Da kan folk spørre videre, snarere enn å få seg meninger presentert av synsere som kontinuerlig reproducerer seg selv.

- Hvorfor gidder ikke flere smarte folk å mene noe?

- Fordi det tar tid, og for de de er for dårlig oppdratt.

- Du skriver at vi trenger forskere som kan oversette fra fag til folk, men har du tenkt på muligheten for å få folk til å kunne lese fag? Det må jo være lettere å lære folk å forske enn å lære forskere å formidle.

- Vel er formidling en treningssak, men jeg er ikke overbevist om at den krever like mange års trening som for å bli forsker. Selv uutdannede journalister kan jo være utmerkede formidlere.

- Hva er dine triks for å bli forstått?

- Det er en familiehommelighet.

- Hvorfor er det så vanskelig å formidle ting man kan skikkelig godt?

- Fordi det man kan, kanskje er ganske komplisert - og fordi man ikke får noen trening i å forklare det forståelig for andre enn fagfeller.

- Er det ikke en liten fare for at vi ender opp med en slags overload av vrøvl hvis alle norske forskere plutselig skal ta masse plass i offentligheten med det de surrer med på kontoret sitt?

- At forskningsvrøvl skulle gjøre offentligheten

mer vrøvlete enn den vi har i dag? Det skal litt til. Tidligere var universitetet forbeholdt eliten. Det demokratiserte universitetet har en annen form for elitistisk ukultur, en fagsnobisme, medieoffentligheten er noe lavtstående man ikke nedlater seg til. Men offentligheten blir ikke bedre enn vi gjør den.

- Synes du saker, meninger og debatter om kroppspress tar for mye eller for lite plass i offentligheten i dag?

- For mye.

- Tror du folk flest virkelig bryr seg om ytringsfriheten?

- Ja. Det bare tenker ikke over det, de tar den for gitt.

- Har du opplevd trakassering eller mottatt ekle mailer etter å ha deltatt i debatter?

- Ikke mye. Jeg har heldigvis stor sett vært forskånet for slikt.

- Hva tenker du om at juridisk fakultet på universitetet i Stockholm skal ta ned portrettene av sine justestorer, i hovedsak menn, som henger på veggene der?

- Slik historiefornektelse, slike forsøk på å justere den faktiske historie, er en øvelse som vi i det såkalt opplyste Skandinavia ikke burde drive med.

- Grunnen er visstnok at en gjeng hvite menn ikke helt er det fakultetet ønsker være i dag, men er det slike fotografier som avgjør om akademia er inkluderende sted å være?

- Nei!

- I denne sakens anledning så jeg at en mann prøvde seg på en slags vits om ditt forhold til Rune Slagstad:

«For anine kierulf er skulle vel helst eldre menn på veggen vere motiverende skulle ein tru». Hvor gøy synes du den var?

- Jeg er vant til langt grovere kjønnsvitser fra min tid i advokatbransjen, men de pleide å være morsomme.

- Hvor mange ganger har du hørt sånne vitser nå?

- Plattheter, mener du? Sjelden.

- Kan du aldri la deg krenke?

- Jo. Jeg tror alle mennesker er krenkbare.

- Hvordan ligger du an med tanke på Nobelprisen?

- Dårlig. For fred er ej det bedste, men at man noget vil.

Tekst: IKKE-FERDIG-SNAKKA-REDAKSJONEN

BARNET: Ett eneste, hjerteskjærende fotografi ble for mange et sterkt forenklet og feilaktig bevis, skriver artikkelforfatteren. FOTO: NTB SCANPIX

Saad Alsaud, «Sveriges raskeste 14-åring» (pers på 100-meteren: 11.82) som regionavisa Kristianstadsbladet hyllet som «en inspirasjonskilde og et idol», der følgefotografiet med all mulig tydelighet viser en fullvoksen mann på minst 30 med heroisk mine springe fra en halsende, men sporty jublende gjeng noe yngre jevnaldrende fjortiser.

HER ER DET vi bør vende blikket fra naboen og mot oss selv: Ved forsøk på stadfestelse av alder hos enslige asylsøkere (som i minst 80 prosent av tilfellene er hva vi i alle andre sammenhenger ville kalt unge menn) i samtlige nordiske land indikerer resultatene at minst 70 prosent av de asylsøkende i virkeligheten er langt eldre enn de oppgir.

Langt fra alle tilfeller er så klart like grelle som de to eksemplene nevnt ovenfor, men: det kommer her som ellers på øynene som ser og vil se. Det er en forvirrende tid vi lever i når de godhjertede lyver og de stadig mer hatefulle snakker sant. Kanskje vi virkelig er på vei mot en ny mennesketype, igjen etter tysk forbilde, ikke lenger overmenneske, men overmedmenneske, hevet over og hinsides feil og fakta, med blikket fast rettet mot den nært forestående gode viljes triumf.

FOTO: NTB SCANPIX

ANINE KIERULF

Født: 1974

Jurist og forsker